

Hola!! Com ja sabeu tots vosaltres, som els més petits de l'escola, alguns de nosaltres encara no tenim ni un any, volem des d'aquestes pàgines presentar-nos a tots els pares :

Jo sóc l'Alba, la més riallera i moguda de tots, de seguida em vaig sentir bé a l'escola, ara sóc molt feliç perquè ja camino i puc voltar per tot arreu, sovint m'escapo de la classe per anar cap a la cuina i és que la flaire del menjar m'encanta!!.

I jo sóc en Ferran, aquí a l'escola he canviat molt, ja no sóc tan poruc i no ploro tan sovint com abans, ben al contrari, ara m'agrada barallar-me amb l'Alba i de tant en tant, fins i tot, m'escapo de la classe. De totes maneres sóc un bon nen i m'agrada fer riure els pares i els grans, sempre és millor que fer-los enfadar, oi?.

Hola! jo sóc la Maria, fa poc que vinc a l'escola, però la veritat és que m'ho vaig prendre molt bé i no vaig plorar ni un dia, Sóc molt tranquil·la, però també tinc el meu geni i, de vegades em poso tossudeta. A la classe vaig a la meua i jugo molt; aviat caminaré soleta i podré sortir al pati sense por.

Hola pares!! sóc la Rosa... petita i bonica. Estic contenta a la classe Cabasset perquè puc gatejar tot el dia i jugar amb els nens.

Això sí, sóc una ploramiques i de seguida m'enfado, però l'Encarna i la Use ja saben que em passa aviat i torno a riure i jugar.

De tant en tant l'Albert el meu cosí, que ja és gran, em ve a veure i em poso molt contenta.

Parla
la
classe :

Jo sóc l'Albert, el millor que puc dir és que sóc un belluguet i un rabiüt, jugo moltíssim, m'agrada agafar-ho tot, sobretot els cabells dels nens, els faig empipar molt... què hi farem!!.

Jo sóc l'Enki... quina peça!! Vaig començar l'escola el Setembre, quan només tenia 4 mesos, des d'aleshores he après moltes coses, si més no ara menjo més bé, i em diverteixo donant voltes per la classe i pujant les escales, també he après a passar més estones sense plorar.

Em dic Guillem i només vaig venir a l'escola dos o tres dies, de seguida em vaig posar malalt i els pares van decidir que era millor que em quedés amb la iaia fins que no sigui una mica més gran i faci bon temps.

I jo? Què puc dir? Conec tan poc d'aquest món que poca cosa us puc explicar. Sé, això sí, que la llet i les carícies m'agraden molt i també he après en aquests tres mesos a fer-me entendre com puc. Soc la més petita de tots, ho heu endevinat, oi? El meu nom és Lara.

Bé, pares, ja coneixeu una mica els nostres nens. Nosaltres, l'Encarna i la Use estem molt satisfetes d'ells perquè cada dia aprenen coses noves i de mica en mica es van fent grans al nostre costat.